

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์สถานการณ์การจัดการในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางฐิติยา ศรีตะพันธ์

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผ่องศรี เกียรติเลิศสนภา ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนาวี ชอนตะวัน กรรมการ

บทคัดย่อ

การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาลเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้บริการพยาบาลมีคุณภาพและไปสู่ความเป็นเลิศ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายสถานการณ์เกี่ยวกับการจัดการในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และบุคลากรทางการพยาบาลที่ปฏิบัติงานในงานการพยาบาลผู้ป่วยสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 39 คน รวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 โดยรวบรวมจากเอกสาร การสัมภาษณ์บุคลากร และการประชุมเพื่อระดมสมอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สถานการณ์การจัดการในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ มีดังต่อไปนี้

1) ด้านการวางแผน มีนโยบาย แผนการดำเนินงานและโครงการการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมในการวางแผนของบุคลากรทุกระดับยังมีจำกัด และไม่มีแผนการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ ดังนั้นบางแผนจึงไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

2) ด้านการจัดองค์กร มีการมอบหมายให้ผู้ตรวจการพยาบาล หัวหน้าพยาบาล และกรรมการวิจัยและพยาบาลผู้ชำนาญการรับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ในงานการพยาบาลผู้ป่วยศาสตร์และนรีเวชวิทยา แต่ไม่มีการกำหนดขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน

3) ด้านการจัดบุคลากร มีการคัดเลือกและมอบหมายให้บุคลากรทางการพยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการหลักฐานเชิงประจักษ์ตามประสบการณ์ทางคลินิก โดยมีการเตรียมความรู้และฝึกอบรม แต่ยังไม่เพียงพอ

4) ด้านการอำนวยการ มีการสื่อสารนโยบาย และแผนงานเกี่ยวกับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ โดยการประชุมและด้วยเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร บุคลากรทางการพยาบาลยอมรับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ แต่แรงจูงใจยังไม่ดีพอ

5) ด้านการควบคุม มีการประเมินผลโครงการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เน้นผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ มีการนำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหาร แต่กลับพบว่าการนำไปแก้ไขน้อย

ข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) บุคลากรทางการพยาบาลควรมีส่วนร่วมในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ 2) ควรมีการจูงใจอย่างเป็นรูปธรรม และ 3) ควรมีการควบคุมอย่างเป็นระบบ ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในกระบวนการจัดการการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล ผู้บริหารโรงพยาบาล และผู้บริหารทางการพยาบาล สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ต่อไป

Independent Study Title Situational Analysis of Management for Utilizing Evidence in Nursing Practice, Obstetrics and Gynecology Nursing Department at Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital

Author Mrs. Titiya Sritapan

Degree Master of Nursing Science (Nursing Administration)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Pongsri Keitlertnapha Chairperson

Associate Professor Dr. Ratanawadee Chontawan Member

ABSTRACT

Utilizing evidence in nursing practice is a way to achieve quality and excellence in nursing services. The purpose of this study was to describe the situation regarding the management of utilizing evidence in nursing practice in the Obstetrics and Gynecology (OB-GYN) Nursing Department at the Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital. The samples in this study included documents relating to utilizing evidence and 39 nursing personnel who were purposively selected from nursing personnel in the department. Data were collected during July-August, 2009 using document reviews, personal interview and brainstorming. Data were analyzed using content analysis.

The situation regarding management of utilizing evidence in nursing practice at the OB-GYN Nursing Department at the Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital was as follows:

1) Planning: There were policies, operational plans and projects to support evidence utilization in the OB-GYN Nursing Department. However, participation in planning among nursing personnel was limited and there was no plan regarding resources. Therefore some plans were not feasible.

2) Organizing: Supervisor nurses, head nurses, and the research and nurse specialists committee were assigned to be responsible for evidence utilization in OB-GYN Nursing Department. However, the job descriptions were not clearly identified.

3) Staffing: Nursing personnel were selected and assigned to be responsible for evidence-based projects according to their clinical experience. They were educated and trained but inadequate at the present time.

4) Directing: Policies and plans regarding utilizing evidence were communicated through meetings and written documents. Nursing personnel accepted the use of evidence but were not well motivated.

5) Controlling: Evaluation of evidence-based projects was focused on outcome rather than process. Problems and suggestions were proposed to the administrators, but they were rarely solved.

Suggestions from the research participants included: 1) nursing personnel should have more participation in utilizing evidence, 2) motivation should be more concrete, and 3) controls should be more systematic.

The findings of this study provide baseline information regarding management, obstacles and suggestions for utilizing evidence in nursing practice. It is recommended that hospital administrators and nurse administrators use this information to develop management for evidence utilization.